

SLOVENEC.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 71.

V Ljubljani, v torek 27. marca 1888.

Letnik XVI.

V Ljubljani, 26. marca.

„Pogodba Nemčije z Avstrijo je izraz skupnih koristi, to se je pokazalo že v Mikulovu (Nikolsburg) in pozneje leta 1870. Že pri obravnavah v Mikulovu smo se prepričali, da v Evropi potrebujemo Avstrijo, močno Avstrijo. Mislite si, da ni Avstrije v Evropi, osamljeni smo z Italijo med Francijo in Rusijo, ki ste najmogočnejši vojaški državi poleg Nemčije, vedno smo jeden proti dvema, ali pa zaporedoma odvisni od enega ali drugega. Do tega pa ne bo prišlo. Avstrija mora biti v Evropi; država kakor Avstrija ne izgine. Ako državo kakor je Avstrija zapustimo, odtujila se bo nam in onemu podala roko, ki je bil nasprotnik nezanesljivemu prijatelju. S kratka, ako hočemo preprečiti osamljenje, ki je ravno v sedanjem položaji jako nevarno za Nemčijo, imeti moramo zanesljivega prijatelja.“

Tako je govoril knez Bismarck v nemškem državnem zboru dne 6. febr. t. l. Povdarjali pa smo že večkrat, da dobiček te zveze ima edino le Nemčija ali vsaj večji del. Za Avstrijo je iztočno vprašanje sedaj v prvi vrsti. In kaj se godi ob Zlatem rogu?

Ruski car je zahteval od turškega sultana, da pošlje bolgarskemu knezu potni list. Ta dogodek pa je razdvojil evropske države, da stojé trije proti trem. Knez Bismarck sklenil je zvezo z Avstrijo, a v Carjigradu podpira Rusije namene, ki so obrnjeni naravnost proti Avstriji. Z Italijo je Bismarck sklenil zvezo v prvi vrsti proti Franciji, in sedaj na Balkanu proti Italiji Franciji ponuja roko, oni Franciji, ki komaj pričakuje prilike, da s pomočjo Rusije poniža Nemčijo. L. 1856 so zapadne države z Avstrijo sklenile posebno pogodbo z namenom, da branijo turško državo. Anglija še stoji na istem stališču. Francija pa stoji v iztočnem vprašanju z Nemčijo na ruski strani proti Avstriji in Angliji, ker je le z rusko pomočjo mogoča maščevalna vojska. Kje je torej „naravna“ zveza Avstrije?

Knez Bismarck dobro pozná potrebe svoje države. Pokazalo se je to l. 1864, 1866 in 1870. A take

malenkosti on nerad omenja, in če to stori, ima pri rokah mnogo izgovorov. V zadnjem svojem govoru pa se je vendar vprašal, kaj bi se zgodilo z Nemčijo, ko bi v francosko-nemški vojski Avstrija potegnila s Francijo.

L. 1859. je Prusija mirno gledala, ko je Francija napala Avstrijo, ker niso bile v nevarnosti pruske koristi. Sedaj pa, ko se rešuje vprašanje, ki je odločilno za prihodnost Avstrije, reče nemški državnik: to ne spada v okvir naše zveze, dokler sovražnik ne prekorači avstrijskih mej.

Kaj pa, ko bi Avstrija „podala roko nasprotniku nezanesljivega prijatelja“ in se neposredno sporazumela z Rusijo? Nepotrebna je potem pogodba z Nemčijo in odveč straža proti Italiji. S to imeli bi malo posla in proti Nemčiji gotovo varstvo od Rusije.

Dne 11. jan. m. l. je govoril knez Bismarck o iztočnem vprašanju, rekoč: „Katere koristi ima Avstrija v Carjigradu, presodila bo sama; mi nimamo nobenih“. Ali Rusom kaže pot v Carjigrad skozi Bolgarijo, in o tem je Bismarck govoril v zadnjem govoru: Na berolinskem kongresu smo mi Rusiji pridobili pravice gledé Bolgarije... Vsi smo bili teh misli, da največ vpliva v Bolgariji mora imeti Rusija. In vsled tega je Rusija imenovala prvega kneza, o katerem si nikdo ni mogel družega misliti, kakor da bo zvest pristaš ruske politike. Rusija je imenovala vojnega ministra, velik del častnikov, s kratka, ona je gospodovala v Bolgariji; o tem ne moremo dvomiti. Bolgari ali knez — jaz ne vem kdo — s tem niso bili zadovoljni, in Bolgarija se je ločila od Rusije. Ta položaj pa, ki se je sedaj razvil v Bolgariji, ne more uničiti istinitih pravic Rusije. Če pa bo Rusija te svoje pravice hotela zopet priboriti si z orožjem, tega ne vem, in mi tudi ni mari. Če pa bo Rusija skušala diplomatičnim potom pridobiti si svoje pravice, naloga je nemške politike, da se drži popolnoma berolinske pogodbe, kakor smo si jo tedaj razlagali.

Sploh pa Bolgarija ni vredna, da bi se zaradi nje zapletla v vojsko vsa Evropa od Moskve do Pirenej in od Severnega morja do Palerma. Po vojski bi nikdo ne vedel, zakaj so se bili.“

Kako naj sodimo o teh besedah? Bismarck dobro vé, da na Dunaji drugače razlagajo berolinsko pogodbo, kakor on, in vendar pravi: „ako bo Rusija uradno zahtevala, da podpiramo njene korake pri sultanu, svetoval bom cesarju, da se to zgodi; to zahtevajo pogodbe od naše lojalnosti nasproti sosedu“. Bismarck je to tudi že storil, in kdor se mu ni pridružil, prestopil je pravila lojalnosti. Pridružile pa se mu niso tri države: Anglija, Avstrija in Italija, torej dva člana njegove trojne zveze, brez koje je „osamljen mej Rusijo in Francijo“. Ali ni to narobe — svet?

In katere pravice je Bismarck pridobil Rusiji? Tu ne bomo opisavali ruskih pravic, a povdarjati smemo, da so sklepi berolinske pogodbe le posledica tajnega dogovora mej grofom Šuvalovom in marquisom Salisburyjem, torej mej Anglijo in Rusijo. Marsikojemu se bo to zdelo čudno. Ali Katkov sam je pisal tedaj: „Na kongres pridemo z gotovim programom, in ta program je iz Londona; prečrtali smo mnogo naših zahtev Angliji na ljubo, ne Nemčiji“.

Rusija je namreč zahtevala Veliko Bolgarijo, ki bi segala do carjigradskega zidovja, in tako bi bila Turčija popolnoma v pesteh Rusije. A tega Anglija ni hotela dovoliti ter pretila z vojsko, ker se je dobro počutila ob Bosporu in si polnila žepe z dobički svoje trgovine.

Po objavi nemško-avstrijske zveze je pisal neki ruski list: „Za Rusijo je važno vprašanje, kaj bodo v Berolinu storili, ako se sprete Rusija in Avstrija zaradi Bolgarije“. Knez Bismarck pa je v svojem govoru jasno povedal, da Nemčija pusti Rusom v Bolgariji proste roke. In kaj naj stori Avstrija? Mi gotovo ne bodemo odločevali višje politike, a drznemo se trditi, da je za Avstrijo najbolje, ako

LISTEK.

Masava.

(Opis kraja, ljudstva in šeg njegovih.)

Na obalah Rudečega morja ob zapadni strani ležé štiri mesta, precej pomenljiva za kupčijo in brodarstvo, in se po vrsti tako-le imenujejo: Kosire, Suakin, Akik - Kebir, Masava.

Najbolj na jugu, blizu ribiških otokov „Dahlak“ imenovanih je Masava. Nasproti Masavi ob arabski strani so tržni mesti „Loheia“ in „Hodeida“. Ker ima Masava dobro luko, je naravno pristanišče Abesincev.

Iz Masave do vrha Abesinije je štirideset ur hodá, in ker so pota vsaj velblodom povsod prestopna, pride se iz Abesinije v treh ali štirih dneh lahko do morja; torej komaj še enkrat tako daleč, kakor iz Ljubljane v Trst.

Tudi v „Kasala“ pelje cesta iz Masave in dalje v notranjo Afriko, zato ni to mesto nikoli brez kupčije.

Na dalje pa ima Masava še drug pomen. Kupčija iz Indije v Afriko gre večidel skozi Masavo, in to ni malenkostno.

Masava ima tudi blizu vseh pridelkov za hrano

zadosti, ker poljedelstvo in živinoreja sta ondi v okolici precej razvita, tako da te pridelke še čez morje v Arabijo prodajajo.

Pristavimo še ribarijo z bližnjih otokov vseh vrst rib, rakov, školjk in biserov, in to se prodaja v Masavi, tedaj lahko rečemo, da ravno brez dobička ne bo, če Lahii morejo ohraniti si to kupčijsko mesto.

Masava leži na malem otoku, vendar imajo Masavci svoje hiše na suhem ob zalivu v vaseh: „Hotumlu“, „Zaga“ in „Al'kúlu“, tako, da so Masavci ob enem prebivalci v Hutumlu in Al'kúlu, le da imajo svoje pisarne, skladišča in zaloge na otoku zaradi večje varnosti.

V Zagi in drugih bolj oddaljenih vaséh živé Bedujinci, in nosijo drva, sol in vodo v Masavo. Dve milj gori proti „Suakimu“ je vas „M'berémi“, kjer imajo tihotapci s sužnji kupčijo.

I. Masavci.

To mesto ima okrog 8000 ljudi, ki so prava človeška zmes iz Arabcev, Indijcev, Egipčanov, Turkov, Bedujincev, Abesincev, črnih sužnjev in oproščenih Afrikancev. Vere so mahomedanske, govoré staro-etijopsko, kot v sosednji pokrajini „Tigre“; znajo pa seveda vsi tudi arabsko; za silo pa lomijo vse jezike, kamor hodijo po kupčiji.

Masavci imajo med seboj nekoliko plemenitih rodov, patricije bi jih lahko imenovali, to so prvi naseljenci v Masavi.

Kristijanov je malo in so abesinski staroverci. Katoličani imajo svoj misijonski zavod in usmiljene sestre; pri raznih konzulatih je kateri katolik.

Evropejci se ne morejo udomačiti, pridejo in gredó po opravkih, tudi abesinski prekupci ne stanujejo stalno v Masavi.

Kdaj in odkod so prišli prvi Masavci, ni gotovo; po šegah soditi najbrž iz Arabije.

Masavci so bili prej podložni „Nayb“-ovcem v „Arkiko“, to je malo mesto na suhem blizu Masave. Tem „Nayb“-ovcem je turška vlada dajala na mesec 1005 Marije Terezije tolarjev, da so vzdrževali nekoliko vojakov, pa manj za red, kakor za sitnost.

Polagoma pa so Arkikovci propadli in Abesinci so imeli prosto roko do morja, kamor so tudi večkrat prišli, pa ne vselej po mirnih opravkih.

Ke dive egipčanski Mehemed Ali je kraljestvo Akibo razpustil in vsa mesta z Masavo vred svoji državi pridružil in v prosep kupčije napravil mnogotere poljšave. Ko bi bilo popolno varno na suhem, raje bi kupci imeli tam svoje kupčije, ali strah ovira razvoj trgovine, nekaj pa je kriva tudi stara navada, da Masavci na svojem otoku najraje barantajo. (Dalje prih.)

brez Bismarcka poravná nasprotje zaradi Balkana. Za Avstrijo in Rusijo je na Balkanu dovolj prostora, avstrijske in ruske koristi so na Balkanu prav lahko paralelne. Rusija ima lahko odprto pot skozi Dardanele, in Avstrija do Soluna.

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. marca.

Notranje dežele.

Dne 24. t. m. je sprejel cesar v posebni avdienci nemškega odposlanca, generala grofa Lehnendorffa, ki mu je naznanil vladni nastop cesarja Friderika.

Zatrjuje se z neke strani, da se tudi v naučnem ministerstvu izdeluje načrt o *novi šolski postavi*. Ako je to res, razsojevati bo moral državnozbornski šolski odsek naenkrat mej štirimi načrti. Kakor pravijo „N. Tir. Stimm.“, ne bodo podpirali tirolski poslanci Lienbacherjevega načrta, ker je preveč opt na centralistiško stališče.

V tekočem letu napravila se bo državna *telefonska* zveza mej Dunajem in Prago, in sicer čez Brno. Stroški so proračunjeni na 115.000 glđ.

Vnanje države.

Konkordat med *Vatikanom* in *Rusijo* podpisal se bo zaradi nekaterih formalnih zaprek še le po velikonočnih praznikih.

Poleg *ruske* trdnjave Ivangoroda poškodovana je tudi zelo trdnjava Novogeorgievsk vsled izstopa reke Visle. General Gurko je v spremstvu mnogih častnikov s posebnim vlakom odpotoval v Novogeorgievsk, da je osebno zaukazal vse potrebno. — „Varšavski Dnevnik“ piše — pravijo, da vsled naloga generala Gurka — Avstrija ni nikakor opravičena zahtevati od Rusije pojasnil o njenih namerah gledé Bolgarske, pač pa sme Rusija prašati Avstrijo, kedar bo njen posel v Bosni in Ercgovini dokončan. Še le, ko bo Avstrijan zapustil zasedeni deželi, prenehali bodo nemiri v ostalih balkanskih državah (?).

Princesinja Klementina Koburška je zapustila svojega sina in *Bolgarijo* ter došla na Dunaj, od koder bo odpotovala v Francijo. Kaj bo sedaj storil Ferdinand, ko mu manjka materin svet in menda tudi njena — denarnica, ali bo res storil najskrajnejši korak ter proglasil Bolgarijo neodvisno, kakor trdijo nekotji listi, — vse to Rusija lahko mirno pričakuje. V tem slučaju obrnile bi se od Koburžana tudi še one velesile, ki so mu do sedaj nekako prijazne. „Nord“ prorokuje bližnji konec Koburžanovi vladi, akoravno zatrjujejo vesti iz Sofije ravno nasprotno. Ker pa je „Nord“ gledé bolgarskega vprašanja navadno dobro poučen, ni vzroka, da bi se dvojilo o tej trditvi.

Nemški cesar počuti se tako dobro, kakor že nekaj mesecev ne. Ker ima navadno dobre noči in trdno spanje, množé se tudi njegove telesne moči. Vendar pa mu zdravniki ne dovolijo, da bi se na prostem sprehajal. — Liberalna berlinska stranka je trdno prepričana, da je Bismarckova samovlada pri kraji tako gledé notranje kakor zunanje politike. V tem oziru pričakujejo v kratkem važne spremembe. Tudi ožje kanclerjevo obližje je izgubilo svojo prejšnjo trdno zavest.

Francoski listi večinoma še niso izpregovorili o volitvah v Aisne-departamentu; splošno se sodi, da je izid volitev hud udarec vladi in zbornici. Redarstvo je v Marselji zaplenilo volilne listke, ki so bili

oddani za Boulangerja, ker ni bilo na njih zaznamovano ime tiskarne, v koji so bili napravljeni. Zaradi tega je neki včeraj poslanec Laguerre interpeloval vlado. — Nasprotniki Boulangerjevi zlorabijo njegovo ime ter je spravljajo v dotiko z ljudskimi shodi, s kojimi niso Boulanger in prijatelji njegovi v nikakoršni zvezi. V soboto prečital je v zbornici poslanec Michelin tak oklic, na kojem je bil zaznamovan Boulanger kot častni predsednik in kot govorniki napovedani: Laguerre, Rochefort, Michelin in Laisant. Michelin je naglašal, da je to nečastno postopanje zoper moža, kojega hočejo ugonobiti. Minister je odgovoril, da vladi ni o tem ničesa znanega. Michelin popolnoma opravičeno protestuje zoper zlorabo svojega imena, toda vlada ni za to odgovorna.

Italijanski kralj je sprejel dne 25. t. m. kneza Hohenloha, ki mu je prišel naznanit vladni nastop cesarja Friderika. Tem povodom podelil mu je veliki križ Mavricijevega in Lazarjevega reda. Drugi teden meseca aprila odpotoval bo s kraljico v Florencijo, da obiše angleško kraljico Viktorijo in druge vladarje, ki se bodo iste dni mudili v Florenciji.

Angleško ministerstvo ima jako težavno stališče pri svoji notranji politiki. Salisbury ne more vladati brez liberalnih unijoncev, a kakor hitro tem kaj dovoli, zameri mu njegova lastna stranka — konservativci — in nasprotno. Minolo sredo je bila, kakor znano, v spodnji zbornici Parnellova novela k irski zemljiški postavi zavržena ter sprejeta resolucija, da nobeden načrt zadostno ne olajšuje najemnikom stanja, ako se ne ozira poleg zastalih najemnin tudi na druge dolgove. Liberalni unijonci so pričakovali, da bo v kratkem predložila vlada načrt v tem smislu, toda dne 24. t. m. naznanil je spodnji zbornici prvi zakladnik lord Smith, da vlada ne bo storila nobenega koraka, ki bi predugačil lansko zemljiško postavo. Liberalni unijonci so zaradi tega jako slabe volje. Na drugi strani pa je vlada neki zaradi neprijaznosti konservativcev nasproti novi postavi o krajevni vladi, kojoj so z navdušenjem sprejeli liberalci, takó osupnena, da bo bajé umaknila Ritchiejev načrt.

Francoski poslanik v Carjgradu, grof Montebello, izročil je dne 24. marca *Turčiji* predugačeno pogodbo o sneškem prekopu. Ibrahim bej, sin bivšega kediva Izmaila paše, je bil imenovan državnim svetnikom. — Gubernator v Damasku, Nahid paša, je umrl. — Sultan je sprejel ostavko Gadšana efendija.

Razven Anglije je danes edino le še *Španija*, ki ne pozná splošne orožne dolžnosti. To „nepopolnost“ je hotel vojni minister Cassola odpraviti s tem, da je predložil dotično predlogo zbornici, koja jo bo tudi gotovo sprejela. Namen načrta v prvi vrsti je ta, da dobí Španija za slučaj vojske dobro izvežbano in pripravljeno armado 400.000 mož. Vsak španjski podložnik je z dovršenim 20. letom dolžan vstopiti v vojno ter služiti na poluotoku 12 let in v naselbinah 8 let; prva tri leta obsezajo aktivno službo, nastopna štiri leta prvo in zadnjih pet let drugo rezervo. Rezervi se morete vsak čas sklicati k orožju, druga rezerva samo mesec dni na leto.

Grški prestolonaslednik Konstantin, ki se je vdeležil pogreba v Berlinu, zaročil se je s hčerjo cesarja Friderika, princesinjo Zofijo. Princ je star 20, princesinja 18 let.

Rumunski kralj in kraljica pripeljala sta se v Bukarešt predvčerajšnjim dopoldne ob 10. uri. Na kolodvoru so ju sprejeli ministri, vojaške in civilne oblasti.

† Andrej Adamič.

Kakor cvetka tam na polji
Razcveti, osiplje se,
Ravno tak' v tem revnem doli
Človek pride ino gre.
Majhen veter pohlidi,
In na veji kaplje — ni!

Slom.

Te lepe vrstice nepozabnega Slomška prišle so mi v spomin, ko sem prejel žalostno poročilo o smrti rojaka mi in sošolca g. Adamiča. Torej, Ti dragi Andrej, si prvi zapustil to solzno dolino izmed dvanajsterih, ki smo ostavili leta petinosemdesetega semenišče!

Naj bodo posvečene naslednje priproste vrstice pokojnemu v spomin.

Porodil se je ranjki Andrej dne 17. maja leta 1860. v Brezji, krški fari blizo Muljave. Rojstna hiša stoji v prijazni dolinici, krog in krog obdani s temnim gozdom. Oče mu je trden posestnik in mlinar. Razun šumenja vode ter ropotanja mlinskih kamnov nobena reč ne moti samotne tihote. V tej prijetni, samotni dolini je preživel prva neskrbna otroška leta. Četrť ure od tu je rojstna hiša Jurčičeva. Domači gospodje so kmalu spoznali veliko nadarjenost Breznikovega Andrejčka, zato pre-

govoré očeta, da pošljejo nadarjenega dečka v Ljubljano. Tu sva prišla l. 1873. v prvi latinski razred, kjer sva se spoznala ter si ostala vedno dobra prijatelja in tovariša. Marsikaterikrat sva jo skupaj na počitnice mahala.

Dovršil je vse študije v Ljubljani s prav dobrim vspehom, večinoma mej prvimi z odliko. V drugo šolo je bil sprejet v Alojznico, katero je l. 1880. zamenjal s semeniščem. — Strinjal je pokojni v sebi nenavadno lepe čednosti. Čeravno izvrsten dijak, nikdar se ni s tem ponašal ali družega preziral. Bil je tih, miren, proti vsakemu prijazen. Nikogar ni razžalil, pa ga tudi nikdo razžaliti ni mogel. Jeze ni poznal. Zato smo ga pa tudi vsi ljubili; v prostih urah smo bili navadno pri njem zbrani. Bil je vzgled bogoslovca.

Namen tem vrsticam ni, da bi podal častitim čitateljem daljši životopis, ampak le to hočem pokazati, da smo zgubili v njem vrlo, mlado moč — izvrstnega duhovnika.

Bil je dober matematik, v posebni oblasti pa je imal materni svoj jezik ter je znal tako lepo, jedrnato, po domače povedati, da me sestavki njegovi popolnoma spominjajo na pokojnega mu soseda Jos. Jurčiča. Slovenske naloge njegove so bile vedno najboljše. Zato smo ga tudi izvolili za vrednika „Domačim vajam“, katere je menda dve leti

Izvirni dopisi.

Iz Rudolfovega, 23. marca. Grozna nesreča se je zgodila danes po noči: Družina Prokeljeva — vdova in pet otrok — leži ob enem v mrtvašnici. Sinoči je vdova kurila za perilo; dela, kakor se pripoveduje, zvečer žrjavico v precej pokvarjeno peč, ki se kuri od znotraj, ter ni odprla zapaha pri dimniku. Zjutraj so našli vse mrtve, zadušene po ogelnej kislini. Vsak poskus oživiti jih, bil je zastonj. Koliko nesreč se zgodi, a ljudje vendar ne ubogajo, da bi bili bolj pazljivi; pred kratkimi dnevi je opominjal nekdo nesrečno vdovo, naj vendar popravi razdrapano peč — a opustila je, češ, po leti se boče popravilo vse. Sedaj jej to ne boče več močé — pa tudi ne treba!

Sedaj imamo tu vojaški nabor — in kakor vi v Ljubljani — precej divjega kričanja. Dozdeva se mi, da je v tej reči tudi pri nas leto za letom slabše: naj si bode fant še tako pameten sicer — takrat misli, da mora noreti!

Podružnica sv. Cirila in Metoda je poslala glavnemu odboru prošnjo za versko šolo na podlagi materinega jezika, da jo odpravi na državni zbor. — Omenjena podružnica je imela včeraj občni zbor. Pokazal je, da se vendar za to koristno družbo prav malo brigajo nekateri, ki se sicer ponašajo svojim rodoljubjem. Je-li tudi temu kriva „verska podlaga“? Res čudno, da je nekotjih sram, da so sinovi katoliške matere. Veselo pak je bilo slišati, kako se trudi za blago svrhu družbe sv. Cirila in Metoda narodna Brunnerjeva gostilna in tamošnji domorodni gostje: nabrala je tekom pretečenega leta čez 30 glđ. v prospeh naše družbe. Naj bi jo posnemale tudi druge gostilne po Slovenskem!

Od Zatičine, 23. marca. Dne 18. t. m. ugasnilo je življenje mladega duhovnika. Če rečem, duhovnika, užali se že to vernemu Slovencu, ko se tu in tam tako občutljivo kaže pomanjkanje duhovnikov; če pristavim še mladega duhovnika v najboljši mladeniški dobi, toliko večja izguba za narod.

Ranjki ni dolgo užival sreče in bridkosti duhovskega stanú. Bil je posvečen v mašnika 19. jul. 1884. leta. Prav trdnega zdravja ni bil ves čas svojega šolanja. V četrtem letu nakopal si pa je že kot duhovnik nevarno bolezen pri nekem duhovnem opravilu. Pozneje premenila se je ta bolezen v trdovratno neozdravljivo, ki je tudi vzela ranjkemu življenje. Po končanih teologičnih študijah poslan je bil kot kapelan v Dol za Savo. Pa le malo časa dopustila mu je bolezen opravljati podeljeno mu službo. Kmalu bi si bil ž njo že takrat smrt nakopal. Stopil je v začasen pokoj, preselil se v Zatičino v bližino svojega rojstnega kraja, meneč, da bo domači zrak vplival ugodneje na njegovo zdravje. Kako neutrudljiv in goreč v svojem poklicu je bil, kaže tudi to, da tukaj ni mogel popolnoma počivati. Nadomestoval je kapelana, kateri tukaj manjka vsled pomanjkanja duhovnov; sleherno nedeljo je opravljal službo božjo, seveda tiho, ker njegovo zdravje ni dopuščalo velicega napora. Celo zimo, tudi v najhujšem mrazu, ni opustil nedeljske službe božje. In to je gotovo tudi nekoliko pospešilo nje-

z veliko marljivostjo in spretnostjo vredoval. Marsikateri sestavek je v njih iz njegovega spretnega peresa. Daljši sestavek njegov je: „Korinčanov kozel“, zelo zanimivo in humoristično berilo. „Pogovori pri ličkanji“, kedar turšico slačijo. „En večer pri čevljarjih v vasi“, in še več drugih sestavkov, kojih se več ne spominjam. Ko me je nekega dne že kot bogoslovec obiskal, pisal je potem v podlistku „Potovanje z Brezja v Zatičino“. „Sanje ali Podrešetina“, satirična kritika nekaterih slovenskih pisateljev, je tudi njegovo delo. Naperjena je bila menda proti ljudski knjižnici. Leta 1884. se je pripravljal, da bi bil spisal malo zgodovino o zatiškem samostanu v spomin stoletnice, odkar je samostan opuščén od cesarja Jožefa II. V ta namen je že precej gradiva nabral, pa kmalu mu je jela bolezen nagajati.

Beseda mu je krepka, jedrnata, domača, nepri-siljena, osoljena z mnogimi izreki in pregovori narodovimi. Imel je navadno pri sebi zapisnik, v kateri je nabiral, zapisoval pregovore, reke itd. Toliko je pisal že v trenutkih, ki jih je poleg obilnega učenja mogel dobiti. Brez dvoma bi bil veliko pisal, ko bi bil ostal zdrav v dušnem pastirstvu. Ljubil je žarno ljubeznijo narod svoj in jezik.

Kal njegovi bolezní je bilo prehlajenje. Prehladil se je meseca maja l. 1885., dokler mu ni

govo smrt. Tretjo nedeljo v postu daroval je sveto mašo poslednjič; bil je že tako slab, da je komaj prišel v svoje stanovanje. Zdaj se je bolezen dan na dan vidoma hujšala, in 18. t. m. zaspal je v Gospodu previden s sv. zakramenti.

V sredo izročili smo njegove telesne ostanke materi zemlji. Prišlo je 5 sosednih sobratov izkazati mu poslednjo čast, brez dvoma prišlo bi jih bilo še veliko več, da ne bi bili po mnogih opravih velikonočnega časa zadržani. Po končanih molitvah stopi na leco krški gosp. župnik, da se poslovi od svojega duhovnjana in obilo zbranemu ljudstvu opiše življenje ranjega gosp. Andreja. Pokojnik, pravi, bil je ponos krški fari. Pobožen, nadarjen, marljiv mladenič poprej, pozneje vzgleden duhovnik. Veselje starišem, upanje cerkvi; toda Bog poklical ga je k sebi. Tolažimo se: Kar Bog stori, prav stori. Solzilo se je marsikatero oko, posebno očetu, materi, bratom in sestram, kakor njegovim prijateljem, katerih je imel pokojnik veliko. Spremili smo potem ostanke njegove na pokopališče in jih izročili zemlji.

Ljubezen, spoštovanje njegovih sošolcev, katerim je bil vedno iskreno udan prijatelj, pričal je krasen venec z napisom: „Sošolci dragemu tovarišu“. Vsa čast domačemu učitelju g. Fr. Kovaču, ki je drage volje oskrbel in vodil lepo petje v cerkvi, doma in na pokopališču. Dragi Andrej ločil si se od nas, preselil v boljšo domovino; tvoj spomin pa v nas ostane še vedno.

Iz Gorice, 21. marca. (Slavnostna beseda o svečeniški petdesetletnici vladike Strossmayer-ja 19. t. m. — Raznoterosti. — Vreme.) [Dalje.] V slavnostnem govoru je slikal g. Klavžar zasluge vladike, ki je že l. 1863 bil imenovan častnim članom goriške čitalnice. (Goriška čitalnica obstoji že od l. 1862 ter bo letos praznovala po Veliki noči svojo preteklo petindvajsetletnico.) Vsled tega se jej je zares premilostivi vladika zahvalil v posebnem daljšem krasnem pismu za to odlikovanje, v katerem tako lepo strinja nazore med vero in narodnostjo. Pismo je pisano v gladko tekoči hrvaščini, ter je bilo od govornika prej čitano v slovenski prestavi. Pri mnogih stavkih je občinstvo z dobro-klici pritrjevalo krasnim mislim prevz. vladike.

Rekel je izborni govornik, da prsi njegovih (vladikinib) ne kinča nobeno svetno odlikovanje, ali po splošnem mnenju je to največje odlikovanje, ako ves slovanski narod na jugu in severu nosi ljubezen v srcu do njega in ga vsled tega povsod slavi, priznavši njegove neumrle zasluge za vero in narod, kateremu je on že koj v začetku svojega vladikovanja posvetil vse svoje duševne in gmotne moči itd. (Gromovita pohvala!)

Pismo obelodaniti in to v izvorni hrvaščini, bi bilo vredno, ako bi v to prevzvišeni vladika prej dovolil. Se vé, da brez njegovega dovoljenja to ne gre, ker že itak zavidljivei njegovih zaslug nikdar ne mirujejo, ker nočejo trdovratni spoznati njegovih blagih nazorov v prid cerkvi, prestolu in narodnosti. Saj so celó v zlic slavnosti zasledili v djakovski okolici presmešno — bolezen „osepnice“, kakor prej (1885) „velehradsko kugo“.

počasna pljučnica zatisnila oči. Sam mi piše: „Bolezen se drži mojih pljuč in grla, kakor vkujižen dolg zemljišča“.

Ginljivo je, kako potrpežljivo, kako ves udan v voljo božjo je prenašal svoj žalostni položaj. Trpel je veliko, pa tožil ni; ravno nasprotno je bil po vnanje vesel in šaljiv do zadnjega. Pišem mu, da imam lep glasovir, in kaj mi muhasti mučenik odpiše? Mej drugim to-le: „To ni nič! Moj glasovir me stane še več, pa tudi poje zato še po noči, in kadar sem v cerkvi. Ali so Tito „voces coelestes“, te harmonije v mojih prsih...!“ Da, zares! Sladkost teh „voces coelestes“ uživa uprav še-le sedaj, ker so se premenile v angeljske harmonije!

Le majhen veter pohlidi
In na veji kaplje — — ni!

Zato Ti kličem:

Le v pokoji zdaj počivaj
Truplo v krila maternem.
Duša pa veselje vživaj
V raji tam pripravljene!

Anton Lesjak.

Da se je tudi veseloigra v jednom dejanji „Srce je odkrila“, gladko vršila, kakor se je že predstavljala v navzočnosti premilostnega slavljence dne 24. maja 1884, ni treba omeniti, ker so svojo spretost na odru dotične osebe že večkrat dokazale. G. Klavžar, znani diletant, ki bi bil sposoben za vsak glediški oder v svoji stroki, je tako naravno in neprisiljeno igral vlogo Prgovca, upokojenega stotnika, da je žel burno pohvalo, enako tudi njegova unukinja Pavlinka, vlogo „odkritja sreca“, z milim prijetnim glasom, (gospica Pavlica, vrtnarica v Podgori), le da je nekaterikrat malo prehitro govorila, sicer pa je bilo dovršeno vse njeno kretanje na odru; tako so vse petere osebe predstavljajoče omenjeno igro žele burno pohvalo.

Po dokončani besedi je bila domača zabava v gostilni „Marzini“, kamor se je podalo večinoma poslušajoče občinstvo. Tukaj je predsednik čitalnice, profesor L a z a r, ki je sam učiteljeval skozi deset let na varaždinski gimnaziji, živo slikal v novič zasluge slavljence, kako se je njegovo ime slavilo med Hrvati v sleherni družbi od leta 1860 naprej, koliko je on storil, žrtvoval v duševnem in gmotnem oziru za slovensko in hrvatsko vzajemnost, in slavin živio-klici so doneli iz vseh grl po obširni gostilnični dvorani. (Konec prih.)

Dnevne novice.

(Dnevni red seji ljubljanskega občinskega sveta) v sredo 28. marca 1888. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanila prvosedstva. — II. Personalnega in pravnega odseka poročilo gledé letošnjih dopolnilnih volitev za občinski svet. — III. Finančnega odseka poročilo o mestnega loterijskega posojila računskem zaključku za l. 1886 in proračunu za l. 1888. — IV. Stavbinskega odseka poročilo: a) o gradnji kanala od nove vojašnice do Ljubljane; b) napravi novega tlaka v raznih mestnih delih; c) o Terpotitzevem prizivu zoper mestnega magistrata odlok v stavbinski zadevi. — V. Policijskega odseka poročilo o prizivu upravnistva c. k. vojaške bolnice zoper mestnega magistrata odlok zaradi odvažanja fekalij skozi dvorišče Fröhlichove hiše. — VI. Poročilo odseka za olepšavo mesta ob oddaji službe vrtnarskega pomočnika.

(Zanimiva vzgleda, kako nasprotniki verske šole delajo.) Kranjska hranilnica je v občnem zboru 21. t. m. za raznotere dobre namene privolila večje ali manje podpore; odrekla pa je letos podporo 6000 gold., ki jo je nekaj let sem dovoljevala za šolske stavbe s pogojem, da je deželni zbor v isti namen dovoljeval enak znesek. Hranilnično darilo delil je c. kr. deželni šolski svet in ubožnejše občine dobivale so za šolske stavbe precej zdatne podpore. To je bil lep in blag namen, in gotovo bolj plemenit, kakor obilna podpora, ki jo od kranjske hranilnice vživa nemški „Schulverein“. In kaj mislite, zakaj je hranilnica letos deželnemu šolskemu svetu odrekla to podporo? Na to vprašanje nam odgovarja neki dopis v „Grazer Tagespost“, ki pravi, da je hranilnica to storila, ker se neka mogočna stranka vzdiguje zoper šolstvo in si na vso moč prizadeva, da bi je spravila v prejšnji žalostni stan! Po dotičnih predlogih je obstanek sedanjega šolskega zakona v nevarnosti, in hranilnica nikakor ne mara s prostovoljnimi darovi podpirati šol, ki naj se vrnajo po novih nasvetih. Nasprotniki verske šole torej tudi z odrekanjem denarnih podpor agitirajo zoper versko šolo ter hočejo na ta način naše ljudstvo nahujskati zoper njo; ali zeló se motijo, ako mislijo, da se boče naš verni narod zaradi tega odpovedal verski odgoji svojih otrok, da boče hranilnica še dalje dovoljevala podpore za šolske stavbe. Vsaka sila ima konec, tudi ta ga bo imela. — Z Dunaja se nam poroča pa še drug krasen čin, s kakimi sredstvi se zoper versko šolo dela. Eden naših poslancev dobil je te dni na Dunaji oddano pismo, ki je deloma pisano slovenski, deloma nemški in se natančno po izvorniku glasi tako-le: „Moj Gospod! Naze moj sin je zdaj 10 let star, und imfalle Sie, söner folksferteter für den Lihtensteinißen antrag štimen verden, gebe ich Inen mit den heitigen garanti, das mein Sohn di bildung, fon meiner seits eine solhe erhalten vird um euhar Henker eu verden. Veš kete bomo obesli in tojo černo dušo? tam ker si ti tvojo prvo gaukelspilerei gemaht hast, vaš prijazni i. u. Bogu udan Janes Peuka iz Dolenskega.“ — Pisava je otročja in je moral ravno deset-

letni Nace po očetovem narekovanji pisati to zlobno pismo. Zunaj na zavitku tega na Dunaji oddanega pisma je pisatelj zapisal še enkrat svoje ime in svoje stanovanje, seveda oboje izmišljeno: „Janes Peuka. I. Stefansplatz Erc. Bisofflichen Pale“. To pismo je žalosten dokaz, kako slabega duha se tudi priprost človek navzame, ako je brez trdnih verskih načel, in dan za dnem srka po dunajskih liberalnih časnikih okužena načela. Najprimernejši odgovor pa bi mu bil: „Pri taki odgoji bo Tvoj sin Nace res postal rabelj, ali najprvega bo Tebe obesil, in na stare dni se bodeš spominjal, kar Ti sedaj napovedujem!“

(Znano glasilo kranjskega „Landes-Lehrervereina“) prinaša v svoji zadnji številki z dne 25. t. m. o pisatelji Stritarji sledečo oceno: „Od Jos. Stritarja spisov (Bambergovo založništvo v Ljubljani) izšlo je do zdaj 37 zvezkov. Obsega so dramatičnega. Tiskovina in papir sta zdaj kakor prej brez graje.“ To je ocena marljivega pisatelja slovenskega s pedagogično-didaktičnega stališča v „Laib. Schulzeitung“, kakoršni bi se gosp. Stritar nehoté moral smejati, rekoč: O kaj vse doživel sem na sveti! Naš vrli, dovtipni Ribničan pa bi dejal: Možje, to ste se „vrezali“! Gospodje gotovo prvih snopičev niti videli niso, ali pa ne vedó, kaj je dramatika. — A nam niso taki pojavi naših nemških nasprotnikov nič novega. Kake nesmisli čestokrat čitamo po tujih časopisih o naših razmerah! Od gospodov kranjskega „Landes-Lehrervereina“ oziroma njihovega glasila pa smo prepričani, posebej še v zadnji 6. štef. t. l., kako čudne pojme imajo o verski šoli, za katero se poteguje naš narod, proti kateri pa oni tako stratno hujskajo zlasti slovensko učiteljstvo na Kranjskem. V odstavku: „Verska šola“ in „Velika noč“ nam zares vsiljujejo sodbo, kar odkritosrečno povemo, da ti gospodje ne vedó, kaj je „verska šola“. Neumestna so vsa zavijanja resnice in vsa hinavska zagotovila, da so boljše prepričani o pomenljivosti in važnosti vere za ljudstva, kakor tisti, ki upijejo zoper sedanjjo brezversko šolo. Gospodje! Verska šola vam je strašilo, za katerim si, Bog zná, kaj vse mislite! Tù ne gré za gospodarstvo kakega stanú. Tù ima nadvladati, voditi in ljudstva blažiti le pravi duh verski, kateri je naravnost nasproten sedanjemu brezverstvu. V verski šoli ima vsak učni predmet kot resnica svoj prostor. Le brezverstvu in površnemu znanju novodobne šole, ki že vse po svoje obsojuje, ne bo prostora v njej. Gospodje, ali se tega bojite?

(Pomočnih uradnikov) „zastop za Ljubljano“ je v svoji zadnji seji dne 24. t. m. sklenil sledeče: 1. Pridružiti se peticiji do državnega zbora, sestavljeni po centralnem društvu pomočnih uradnikov na Dunaji, vsled katere naj bi bili tudi pomočni uradniki postavnim potom preskrbljeni v starosti. 2. Podpirati na Dunaji izhajajoči list „Central-Correspondenz“, ki zastopa interese vseh nižjih, in posebno interese pomočnih uradnikov. Naročnina listu, kateri izhaja po dvakrat na mesec, znaša za leto 1 gld. 60 kr., za pol leta 85 kr. in za četrt leta 45 kr. List zaradi tega tako malo stane, da je vsakemu mogoče omisliti si ga. V Ljubljani ima list do sedaj 13 naročnikov. Naročiti se je ali direktno pri skupini pomočnih uradnikov na Dunaji IV., Weyringergasse št. 3, ali pa tudi pri zastopu za Ljubljano. 3. Osnovati si samostojno bolnišnico in podporno društvo za Kranjsko. Ustanovitev imenovanega društva razveseliti mora upravičeno vsakega pomočnega uradnika, ker se ima na ta način uresničiti skeleča, že davno zaželjena potreba. V to svrhu potrebna pravila so v delu in se boče o njih v prihodnji seji posvetovalo.

(V nemški cerkvi na Dunaji) so vsako leto veliki teden duhovne vaje, katere vodi letos p. Ache S. J. iz Požuna. Ker cerkev ni prostorna, je vstop samo pičlemu številu dopuščen, in to število je cvet vse dunajske aristokracije. Plemenite gospé jako pridno poslušajo vsak dan po tri gorore in so konečno pri blagoslovu. Veliki četrtek ob 7. uri zjutraj je splošno sv. oshajilo.

(Za Levstikov spomenik) je nabranih 489 gld. 84 kr. Čisti dohodek predavanja g. prof. Levca znaša 90 gld.

(Za reveže na barji) nakupil se je iz podpore deželnega odbora živež in razdelil najpotrebnejšim rodbinam.

(Odbor „Sokola“) je sklenil v zadnji seji, da se bo pomnožil odbor za praznovanje petindvajsetletnice. Letos bo napravil „Sokol“ tri izlete in sicer prvi dne 3. junija v Litijo, drugi v začetku julija.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	726.6	10.8	m. jug	oblačno		
26. 2. u. pop.	727.7	14.0	m. jzap.	"	0.00	
9. u. zveč.	727.4	11.4	m. jzap.	"		

Oblačno in veter. Srednja temperatura 12.1° C., za 1.7° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

27. marca.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	77 gl. 65 kr.
Sreberna " 5% " 100 " " 16% "	79 " 65 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 80 "
Papirna renta, davka prosta	92 " 35 "
Akoije avstr.-ogerske banke	857 " "
Kreditne akcije	271 " 25 "
London	126 " 80 "
Srebro	" " "
Francoški napoleond.	10 " 04 "
Cesarski cekini	5 " 98 "
Nemške marke	62 " 32 1/2 "

Tržne cene

dné 24. marca.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 17	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	4 55	Surovo maslo, "	90
Ječmen, "	4 22	Jajce, jedno	2
Oves, "	2 93	Mleko, liter	8
Ajda, "	4 22	Goveje meso, kgr.	56
Proso, "	4 55	Telečje	50
Koruza, "	5 20	Svinjsko " "	60
Krompir, "	2 67	Koštrunovo " "	36
Leča, "	12	Pišanec " "	70
Grah, "	13	Golob " "	26
Fižol, "	11	Seno, 100 kgr.	2 67
Maslo, kgr.	1	Slama, "	2 32
Mast, "	66	Drva trda, 4 mtr.	7 50
Špeh svež, "	60	" mehka, " "	4 50

Družba sv. Cirila in Metoda.

Doneske so izročile podružnice:

Šentjakobsko-Trnovska v Ljubljani	100 gl.	— kr.
Premška	13	30 "
Poljansko-Dolinska	32	" "
Litijska	104	" "
Postojnska	17	" "
Turjaška	58	" "
Kranjska	40	" "
Pivska z dohodkom veselice	110	" "
Ajdovščinska	50	" "
Mariborska	22	" "
Braslovska	30	" "
Novomeška	15	" "
Lehenska na Štajerskem	46	" "
Ziljako-Bistriška	50	" "
Ribniška z dohodkom tombole	60	" "
Sv. Ivanska pri Trstu	10	" "
Goriška	48	" "

Darovali so:

Pri pogrebu Einspielerjevem	15	" "
Rodoljub s Primorskega	100	" "
Nabira v Radovljici po g. A. Hudoverniku	12	" "
Mariborska čitalnica	5	45 "
Vesela družba v Celovci pri "Teti"	2	50 "
Mohorjani v Dražgošah	2	20 "
" " Vreimah	2	" "
" " Sent Ilu pri Dravi	2	" "
" " Podmeleu	6	30 "
" " na Podgradu in na Pregarjah	2	85 "
" " Ježici pri Ljubljani	4	30 "
Gosp. Fr. Peterlin, župnik v Št. Lenartu	3	" "
prof. dr. F. Celestin v Zagrebu	10	" "
kanonik Alijančič v Celovci	4	50 "

Ljubljana, dné 21. marca 1888.

Dr. J. Vošnjak,
blagajnik.

Spominjajte se Ljubljanske dijaške in ljudske kuhinje pri igri in stavah, pri slovesnostih, oporokah in nepričakovanih dobitkih.

za pozlačenje, posebneje in po-pravo okvirov pri slikah in zrcalih, lesenih, kovinskih, steklenih, porcelanskih in drugih predmetov. Krasno in stalno. Nacin rabe za vsakojega jako priročno. Cena jedini steklenici s čopičem 1 gld., šest steklenic 5 gld. proti gotovini ali poštenu po-vzetju pri

TEKOČE ZLATO
TEKOČE SREBRO

L. Feith-u ml. v Brnu. (Moravska.) (7)

v Kranj, kjer bo mestni zastop s slovenskim pisateljskim društvom dal vzdati spominsko ploščo v rojstno hišo dr. Jan. Bleiweisa, in v začetku septembra v Piano, kjer se bo vzdala spominska plošča v rojstno hišo Miroslava Vilharja. Odbor je tudi sklenil prirediti dne 5. maja, 10. junija, 1. julija, 5. avgusta in 2. septembra na čitalniščnem vrtu zabavne večere.

(Umrl) je v soboto zjutraj na Dunaji po dolgi in mučni bolezni Novomeščan, midicinec g. Josip Pajnič. Pokojnik bil je že kot dijak marljiv in vesten ter vsako šolsko leto dovršil odlično. Na Dunaji so ga čislali kot rodoljubnega Slovenca in blag značaj vsi njegovi tovariši. N. v m. p.!

(V Gornjem Logateci) odprla se je v soboto brzojavna postaja z omejeno dnevno službo.

(Za popravo hiše „katoliške družbe rokodelskih pomočnikov“ v Rudolfovem) so darovali gg.: Ad. Pauser 6 gld., Ant. Žlogar 1 gld., prof. dr. Stanonik 10 gld., And. Karlin 3 gld., Ign. Šalehar 10 gld., Tom. Kajdiž 5 gld., Iv. Tomažič, 5 gld., Ant. Golobič 5 gld., Iv. Bačnik 5 gld., dr. Jos. Lesar 5 gld., Ant. Klemen 5 gld.

(Kuga) prikazala se je na Štajerskem pri govedih in ščetincih. Goveje kugo opazili so v Aflenzu in Wartbergu v političnem okraji Bruck o. M., svinjsko kugo pa v Leobnu pri čredi prešičev, ki je prišla po železnici z Dunaja. Vsled tega določil je štajerski cesarski namestnik sledeče: Izlaganje goveje živine in prešičev, ki pridejo iz drugih krajev na Štajersko, dovoljuje se le na sledečih v to določenih postajah: Gradec, Puntigam, Leoben in Celje na južni, in Gradec, Gleisdorf, Feldbach in Bernik na ogerskizapadni; Leoben, Knittelfeld, Neumarkt, Zeltweg in Liezen na državni železnici; od prvega aprila nadalje pa tudi na postaji Radgona južne železnice, kjer se je ob enem ustanovila živinogledska postaja. Živinogledska pristojbina od prešičev znaša po 2 kr. od komada. Izjema od teh določeb veljavna je le ondi, ako bi kdo želel na kaki drugi postaji izložiti vpeljano živino ter za to poprosi dovoljenja pri dotični politični gosposki, v katerem okraji leži dotična postaja. Vendar mora v tem slučaju pri izlaganju živali c. kr. živinozdravnik biti navzoč, če pa tega ni, pa vsaj kak živinozdravniški kovač. Kar nastane pri tem troškov, plača jih dotična stranka.

(Osepnice.) Dne 25. t. m. zbolel: nobeden. Ozdravela: 2 moška in 1 otrok. Umrl: nobeden. Bolnih 41 oseb.

(Tatvina.) Minolo sredo ukradel je neznan tat čast. g. župniku M. Glaserju v Št. Petru pri Mariboru iz zaprte shrambe 2000 gld. To je že druga večja tatvina v tem farovži. Pred nekimi leti ukradel je bil namreč ondašnji cerkvenik župniku iz odprte miznice 1000 gld.

Telegrami.

Budimpešta, 26. marca. Predsednik kraljeve kurije je umrl.

Segedin, 26. marca. Tisa hitro narašča in že preti mestu nevarnost.

Berolin, 27. marca. Cesar je potrdil popolnoma zunanjo politiko, kojo je Bismarck razložil pri zadnjem posvetovanju.

Rim, 27. marca. Italijanska kupčijska ladija „Solferino“ je vozila v vodah ob Villafranki brez zastave; francosko brodovje je nanjo streljalo. Ko so razvili zastavo in dali pozdrav, Francozje zopet streljali. Obe krogli sta pali blizu ladije. Domneva se pomota.

Bukarešt, 27. marca. O priliki opozicijskega shoda bili so včeraj v obližji kraljeve palače nemiri; nekaj je bilo ranjenih.

Umrl so:

24. marca. Janez Snoj, železniški čuvaj, 64 let, Dunajska cesta št. 38, pljučnica.

25. marca. Ana Sever, gostija, 82 let, Rožne ulice št. 3, gnojenje kosti. — Marija Schreyer, zasebnica, 31 let, Poljanska cesta št. 8, jetika.

V bolnišnici:

17. marca. Janez Mel, delavčev sin, 6 mes., slabost.
20. marca. Matevž Kastelic, gostač, 73 let, ostarelost.
21. marca. Andrej Mavrin, delavec, 31 let, jetika.
23. marca. Anton Jesešek, gostač, 70 let, pljučni edem.
24. marca. Aleksander Kušar, zidar, 25 let, jetika. — Jožef Germek, črevljar, 31 let, Variola.
25. marca. Matija Matkovič, delavec, 27 let, jetika.

Frane Póka pl. Pókafalva, e. kr. poštni ofcijal, naznanja v svojem, v imenu svoje gospe Franje, roj. Eisenzapf in v imenu svojih otrok Virgillija, Franca, Franje in Justine vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je njih preljubi sin, oziroma brat

Ludvik

3 1/2 leta star, včeraj ob 11 1/2 uri dopoludne po kratki in hudi bolezni zaspal v Gospodu.

Pogreb bo jutri ob 3. uri popoludne od mrtvašnice pri sv. Krištofu.

LJUBLJANA, dne 27. marca 1888. (1)

OTOMANE,

!! 38 gld. a. v. !!

(glej podobo) najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popolno pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice šte. 3, (pod mestnim trgom).

Uzorec blaga resnim kupcem franco na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmadratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot špeciialiteto: altarne preproge.

☛ Ceniki s podobami zastoj in franco na zahtevanje.

☛ Ceniki s podobami zastoj in franco na zahtevanje.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkviyo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupece so oljnatih barv v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

Slomškovih zbranih spisov

IV. knjiga: različno blago,

(I. del: „Šola in odgoja“ str. 180; II. del: „narodna politika in narodno gospodarstvo“ str. 183—354; III. del: „razna poučna tvarina“ str. 357—428 do biva se izvod po 1 gl. pri izdajatelju: Mih. Lenčovsku, župniku v Makolah (Maxau b. Pölschach); III. knjiga, životopisi, str. 397 pa po 70 kr. Po ravno isti ceni tudi po vseh slovenskih bukvarnah! Prva in druga knjiga ste pošli; Val. Orožnovih pesni je še nekoliko izvodov na prodaj po 40 kr.

Pete knjige: „Slomškovi „pastirski listi“ ni moči izdajati, dokler za III. in IV. tiskovni stroški niso poravnani. (4)

P. n.

Udano podpisana naznanjam visokočastiti duhovščini, gg. učiteljem, e. kr. notarjem, pravnikom in zasebnikom, da bodem odslej sama nadaljevala tiskarsko poslovanje pod znano trdko

Josip Rudolf Milic-a tiskarna

Stari Trg šte. 19

pod vodstvom spretnega poslovodje.

Priporočam ob enem svojo izvrstno vrejeno tiskarno v naročevanje vsakovrstnih tiskovin, katere obljubim najljičeneje, okusno in najceneje izvršiti. Dalje priporočam svojo bogato zalogo raznih

tiskovnih obrazcev

v slovenskem in nemškem jeziku prečastiti duhovščini, gg. učiteljem, e. kr. beležnikom, pravnikom in zasebnikom. Obrazci so popolnoma urejeni; veliko je novih.

Zahvaljujem se konečno za do sedaj napominani tvrdki izkazano zaupanje, ter se priporočam preč. duhovščini kakor tudi slavnemu občinstvu za obilna naročila, katera hočem povsem pošteno, točno in lično izvršiti.

Najodličnejšim spoštovanjem

(1)

Ljudmila Milic.